

**ПРО СКЛАДЕННЯ ТА ПОДАННЯ ФІНАНСОВОЇ
ЗВІТНОСТІ СУБ'ЄКТАМИ МАЛОГО
ПІДПРИЄМНИЦТВА У 2011 РОЦІ**

Лист Міністерства фінансів України та Державного комітету статистики України
від 02.03.2011 р. № 31-34020-06-5/5837 № 04/4-7/137

Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади України,
Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям,
Міністерству фінансів Автономної Республіки Крим, головним фінансовим управлінням облдержадміністрацій, головним фінансовим управлінням виконавчого органу Київської міської ради (Київської міськдержадміністрації), фінансовому управлінню Севастопольської міськдержадміністрації

Міністерство фінансів України та Державний комітет статистики України повідомляють, що фінансова звітність суб'єктів малого підприємництва за I квартал 2011 р. складається за формою, встановленою наказом Міністерства фінансів України від 25.02.2000 р. № 39 «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва», а починаючи із звітності за I півріччя 2011 року і в наступних звітних періодах – за формою, встановленою наказом

Міністерства фінансів України від 24.01.2011 р. № 25 «Про внесення змін до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва».

Проте, оскільки деякі показники Звіту про фінансові результати (форма № 2-м) не збігаються з показниками попередньої форми, дані в нових рядках графі 4 «За аналогічний період попереднього року» підприємствами можуть не наводитися.

Перший заступник Міністра фінансів України
А. Мряковський

Голова комісії з проведення реорганізації Державного комітету статистики України –
перший заступник Голови Державного комітету статистики України
В. Піщейко

Лист Міністерства фінансів України
від 02.03.2011 р. № 31-34020-07-25/5805

На ваш запит щодо бухгалтерського обліку податку на додану вартість Департамент податкової, митної політики, доходів, адміністрування платежів та методології бухгалтерського обліку Міністерства фінансів України інформує.

Відповідно до абзацу п'ятого пункту 8 Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92, та абзацу п'ятого пункту 9 Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 9 «Запаси», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 20.10.99 р. № 246, якщо суми непрямих податків у зв'язку з придбанням (створенням) основних засобів або придбанням за плату запасів не відшкодовуються підприємству, то зазначені суми включаються до первісної вартості таких ос-

новних засобів або запасів.

Пунктом 184.7 статті 184 розділу V Податкового кодексу України передбачено, що при анулюванні реєстрації платника податку на додану вартість, якщо в останньому звітному (податковому) періоді на обліку такого платника податку залишаються товари та необоротні активи, при придбанні яких суми податку були включені до податкового кредиту, він зобов'язаний визнати умовне постачання таких товарів та необоротних активів та нарахувати податкові зобов'язання.

Таким чином, при визнанні умовного постачання товарів та необоротних активів нараховане податкове зобов'язання збільшуватиме первісну вартість залишків таких товарів та/або залишкову вартість необоротних активів.

Відповідно до Інструкції про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу,

зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 30.11.99 р. № 291, зазначені операції з нарахування податку на додану вартість відображаються за кредитом субрахунку 641 «Розрахунки за податками» з дебетом рахунків обліку відповідних товарів та необоротних активів, що залишилися.

Директор Департаменту
М. Чмерук

Лист Державної податкової адміністрації України
від 15.03.2011 р. № 7171/7/15-0517

Державна податкова адміністрація України з метою упередження та виявлення схем мінімізації сплати податків страховиками з використанням цінних паперів, зокрема векселів, повідомляє таке.

Як свідчать дані податкової звітності у 2010 році, близько 150 страховиків, або 32 % від загальної кількості зареєстрованих, декларують доходи та витрати від операцій з векселями.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про страхування» (далі – Закон про страхування) предметом безпосередньої діяльності страховика може бути лише страхування, перестрахування і фінансова діяльність, пов'язана з формуванням, розміщенням страхових резервів та їх управлінням.

Дозволяються виконання зазначених видів діяльності у вигляді надання послуг для інших страховиків на підставі укладених цивільно-правових угод, надання послуг (виконання робіт), якщо це безпосередньо пов'язано із зазначеними видами діяльності, **а також будь-які операції для забезпечення власних господарських потреб страховика.**

Статтею 31 Закону про страхування встановлено, що кошти страхових резервів страховика повинні розміщуватися з урахуванням безпечності, прибутковості, ліквідності, диверсифікованості та мають бути представлені активами, **в переліку яких векселі відсутні.**

Під господарською діяльністю відповідно до п. 1.32 ст. 1 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (далі – Закон про прибуток) розуміється будь-яка діяльність особи, направлена на **отримання доходу** в грошовій, матеріальній або нематеріальній формах, у разі коли безпосередня участь такої особи в організації такої діяльності є регулярною, постійною та суттєвою.

Згідно з пп. 14.1.36 п. 14.1 ст. 14 Податкового ко-

дексу України (далі – Кодекс) господарська діяльність – це діяльність особи, що пов'язана з виробництвом (виготовленням) та/або реалізацією товарів, виконанням робіт, наданням послуг, спрямована на **отримання доходу** і проводиться такою особою самостійно та/або через свої відокремлені підрозділи, а також через будь-яку іншу особу, що діє на користь першої особи, зокрема, за договорами комісії, доручення та агентськими договорами.

Разом з тим відповідно до Національного стандарту бухгалтерського обліку № 15 дохід визнається під час збільшення активу або зменшення зобов'язання, що зумовлює зростання власного капіталу, при наявності низки вимог, зокрема, впевненості, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод підприємства або імовірності надходження економічних вигод від надання послуг.

Таким чином, забезпечення власних господарських потреб страховика – це операції із задоволення потреб суб'єкта господарювання, які виникають в процесі його функціонування і пов'язані лише з понесенням необхідних витрат, тобто не спрямовані на отримання доходу.

Статтею 31 Закону про страхування встановлено, що кошти страхових резервів страховика повинні розміщуватися з урахуванням безпечності, прибутковості, ліквідності, диверсифікованості та мають бути представлені активами, **в переліку яких векселі відсутні.**

Відповідно до цієї статті страховики мають право здійснювати фінансову діяльність, пов'язану з формуванням, розміщенням страхових резервів та їх уп-